

**Legea
contenciosului administrativ
nr. 554/2004,
legislație conexă
și jurisprudență**

**Ediție îngrijită
de conf. univ. dr. IULIANA RÎCIU,
judecător Secția de contencios administrativ și fiscal
ICCJ (2008-2017)**

**Legea
contenciosului administrativ
nr. 554/2004,
legislație conexă
și jurisprudență**

**Ediția a 7-a,
rev.**

**Ediție îngrijită
de conf. univ. dr. IULIANA RÎCIU,
judecător Secția de contencios administrativ și fiscal
ICCJ (2008-2017)**

**Universul Juridic
București
-2022-**

Cuvânt-înainte

*Conf. univ. dr. Iuliana Rîciu,
judecător Secția de contencios administrativ și fiscal
ICCJ (2008-2017)*

Culegerea intitulată *Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, legislație conexă și jurisprudență*, aflată acum la ediția a 7-a (revizuită), a pornit de la realitatea că actuala reglementare a contenciosului administrativ prin Legea nr. 554/2004 (intrată în vigoare la începutul anului 2005) reprezintă un veritabil pas înainte și o evoluție a legislației în această materie.

Regulile fundamentale impuse la nivel european pentru garantarea dreptului la un proces echitabil, care presupun modelarea principiilor specifice procedurii contencioase, caracterul specific al dreptului Uniunii Europene, precum și contribuția practicii judiciare, a jurisprudenței Curții Constituționale și a doctrinei administrative, sunt elemente care au determinat perfecționarea legislației în materia contenciosului administrativ, astfel că, în plan principal sau secundar, Legii nr. 554/2004 i-au fost aduse modificări și completări care au fost evidențiate în prezenta lucrare.

Sub impulsul determinat atât de dinamica socială, cât și de dinamica fenomenului administrativ care se reflectă și în plan legislativ, am apreciat că se impune ca această culegere să cuprindă atât Legea nr. 554/2004, actualizată și însoțită de jurisprudență relevantă, cât și legislația conexă acesteia.

Culegerea de față oferă posibilitatea ca, urmărind firul articolelor din Legea nr. 554/2004, cititorul să cunoască atât modificările și completările legislative care au intervenit până în prezent, cât și cele mai importante decizii ale Curții Constituționale, recursuri în interesul legii și hotărâri prealabile (decizii ICCJ – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept) cu privire la acestea.

Jurisprudența prezentată exprimă „dreptul în mișcare”, fiind și cea care relevă calitatea legii.

În acest context, nu este exclusă îndepărtarea de trecutul jurisprudențial într-o anumită problemă de drept și adaptarea soluției jurisprudențiale anterioare la exigențele unor noi măsuri legislative.

Astfel, după mulți ani de dezbateri juridice și după o practică judiciară care s-a îndepărtat de opțiunea legiuitorului și de jurisprudența instanței de contencios constituțional, Decizia ICCJ (RIL) nr. 9/2021, conform căreia „excepția de nelegalitate poate fi invocată și cu privire la actele administrative cu caracter individual adoptate sau emise anterior intrării în vigoare a Legii nr. 554/2004”, readuce jurisprudența în „cadența” actualității, armonizând toate articulațiile dreptului și asigurând o jurisprudență unitară asupra acestei probleme controversate de drept.

Dispozițiile Legii nr. 554/2004 au fost modificate prin *O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ* (M. Of. nr. 555 din 5 iulie 2019), prezentând relevanță și D.C.C. nr. 12/2020.

Modificările și completările aduse anterior, prin *Legea nr. 212/2018 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004 și a altor*

acte normative (M. Of. nr. 658 din 30 iulie 2018), au reprezentat, în fapt, manifestarea preocupării legiuitorului pentru îmbunătățirea și perfecționarea cadrului legal în materie, precum și o deschidere către jurisprudența instanței de contencios constituțional, către deciziile pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în cadrul recursului în interesul legii, către dezlegările unor chestiuni de drept prin pronunțarea hotărârilor prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materia contenciosului administrativ – fiind subliniată și obligația respectării principiului priorității dreptului Uniunii Europene.

De asemenea, respectivele modificări și completări ale Legii nr. 554/2004 au transpus în plan legislativ bogata jurisprudență a secțiilor de contencios administrativ și fiscal cu competență expresă în materie, precum și amplele cercetări ale doctrinei cu privire la instituția contenciosului administrativ, căreia îi este atribuit statutul de cea mai importantă instituție a dreptului administrativ, pilon de bază al construcției și al consolidării statului de drept.

Aceste schimbări legislative se impuneau a fi realizate, fiind de un real folos activității de judecată a litigiilor din sfera contenciosului administrativ și fiscal, eliminându-se unele mecanisme procedurale care generau mari întâzieri în ceea ce privește durata de soluționare a dosarelor, fără a aduce un beneficiu procesual care să le justifice.

În principal, dispozițiile Legii nr. 212/2018 au adus clarificări și completări cu privire la: definiția actului administrativ, în mod distinct de actele administrative asimilate; competența materială în judecarea în fond a cauzelor după criteriul poziționării autorității emitente în sistemul autorităților publice (criteriul rangului autorității emitente) și după criteriul valoric, realizându-se o corelare și cu legislația conexasă, astfel cum rezultă din cuprinsul art. II, III, IV, V ale Legii nr. 212/2018; competența materială cu privire la cererile având ca obiect sume reprezentând finanțare nerambursabilă din partea Uniunii Europene; competența legată de contractele administrative; competența teritorială; procedura plângerii prealabile a fost explicitată din punct de vedere legislativ în funcție de categoriile de subiecte la care se referă, prin modificarea art. 7 alin. (1), (3), (5), și în funcție de obiect, prin modificarea art. 7 alin. (6) lit. b); excluderea procedurii prevăzute de dispozițiile art. 200 și 201 din Codul de procedură civilă, în ceea ce privește cererile de suspendare a executării actelor administrative, precum și în ceea ce privește cererile care vizează executarea dispozițiilor hotărârilor judecătorești definitive; înlăturarea procedurii de filtrare a recursurilor, prevăzută de dispozițiile art. 493 din Codul de procedură civilă; revizuirea hotărârilor rămase definitive pentru motivul constând în încălcarea principiului priorității dreptului Uniunii Europene; procedura de executare etc.

Toate modificările și completările aduse Legii nr. 554/2004 prin Legea nr. 212/2018 trebuie interpretate și aplicate de instanțele – secțiile de contencios administrativ și fiscal – care funcționează în structura sistemului judiciar, urmând ca jurisprudența prezentată în cuprinsul acestei lucrări să fie permanent actualizată și îmbogățită cu noi exemple care să reflecte soluții consistente și consacrate ale practicii judiciare, vizând, în măsura în care este cazul, și aceste modificări și completări.

În altă ordine de idei, se impun a fi amintite și aspectele de noutate privind O.G. nr. 2/2001, în materie contravențională, determinate atât de intervenția legiuitorului, prin Legea nr. 107/2022 (M. Of. nr. 391 din 21 aprilie 2022), prin care s-au

modificat dispozițiile art. 32 alin. (1) din O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cât și de interpretările date de Înalta Curte de Casație și Justiție, care a pronunțat Deciziile (RIL) nr. 18/2022 și nr. 21/2022, în raport de care cadrul juridic al desfășurării procesului în materie contravențională pare să se reconstruiască, făcând loc unei noi viziuni asupra drepturilor pe care le are contravenientul atunci când formulează și susține o plângere contravențională pentru anularea unui proces-verbal de constatare a contravenției.

Cunoașterea sistemului legislativ și a deciziilor pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în procedura recursului în interesul legii și în procedura care privește pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, obligatorii conform art. 517 alin. (4) și respectiv art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, conduce la oportunitatea de a clarifica condițiile și limitele controlului de legalitate, sancțiunile, în materia atât de complexă a contenciosului administrativ, cât și a actelor normative conexe.

Această culegere a fost concepută pentru a veni în sprijinul practicienilor, al teoreticienilor, precum și al tuturor celor interesați de Legea contenciosului administrativ, de legislația conexă și de practica judiciară aferentă, cu dorința și speranța că își va dovedi pe deplin utilitatea pentru a cunoaște rapid, eficient și complet legislația la zi în această materie, legătura altor acte normative cu legea-cadru – Legea nr. 554/2004, precum și unele soluții relevante oferite de jurisprudență.

LEGEA CONTENCIOSULUI ADMINISTRATIV

NR. 554/2004¹⁾

● **CONSTITUȚIA ROMÂNIEI. Art. 52. Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică.** (1) *Persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei.* (2) *Condițiile și limitele exercitării acestui drept se stabilesc prin lege organică.*

Capitolul I

Dispoziții generale

Art. 1. Subiectele de sesizare a instanței.²⁾ (1) Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public.

● **RIL. V. Dec. ICCJ (RIL) nr. 8/2020** [infră, art. 2].

(2) Se poate adresa instanței de contencios administrativ și persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept.

¹⁾ M. Of. nr. 1154 din 7 decembrie 2004. Istoric:

● L. nr. 262/2007 pentru modif. și compl. L. contenciosului administrativ nr. 554/2004 (M. Of. nr. 510 din 30 iulie 2007);

● L. nr. 100/2008 pentru modif. alin. (1) al art. 9 din L. contenciosului administrativ nr. 554/2004 (M. Of. nr. 375 din 16 mai 2008);

● D.C.C. nr. 1609/2010 (M. Of. nr. 70 din 27 ianuarie 2011);

● L. nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a L. nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă (M. Of. nr. 365 din 30 mai 2012; în vigoare de la 15 februarie 2013);

● L. nr. 138/2014 pt. modif. și compl. L. nr. 134/2010 priv. NCPC, precum și pt. modif. și compl. unor acte normative conexe (M. Of. nr. 753 din 16 octombrie 2014);

● L. nr. 212/2018 pt. modif. și compl. L. contenciosului administrativ nr. 554/2004 și a altor acte normative (M. Of. nr. 658 din 30 iulie 2018);

● Codul administrativ (O.U.G. nr. 57/2019 – M. Of. nr. 555 din 5 iulie 2019);

● **D.C.C. nr. 12/2020** (M. Of. nr. 198 din 11 martie 2020).

²⁾ Denumirea marginală a art. 1 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 1 L. nr. 262/2007.

(3)¹⁾ Avocatul Poporului, în urma controlului realizat, potrivit legii sale organice, dacă apreciază că ilegalitatea actului sau refuzul autorității administrative de a-și realiza atribuțiile legale nu poate fi înlăturat decât prin justiție, poate sesiza instanța competentă de contencios administrativ de la domiciliul petentului. Petiționarul dobândește de drept calitatea de reclamant, urmând a fi citat în această calitate. Dacă petiționarul nu își însușește acțiunea formulată de Avocatul Poporului la primul termen de judecată, instanța de contencios administrativ anulează cererea.

(4) Ministerul Public, atunci când, în urma exercitării atribuțiilor prevăzute de legea sa organică, apreciază că încălcările drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale persoanelor se datorează existenței unor acte administrative unilaterale individuale ale autorităților publice emise cu exces de putere, cu acordul prealabil al acestora, sesizează instanța de contencios administrativ de la domiciliul persoanei fizice sau de la sediul persoanei juridice vătămate. Petiționarul dobândește de drept calitatea de reclamant, urmând a fi citat în această calitate.

(5) Când Ministerul Public apreciază că prin emiterea unui act administrativ normativ se vătămă un interes legitim public, sesizează instanța de contencios administrativ competentă de la sediul autorității publice emitente.

(6) Autoritatea publică emitentă a unui act administrativ unilateral nelegal poate să solicite instanței anularea acestuia, în situația în care actul nu mai poate fi revocat întrucât a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice. În cazul admiterii acțiunii, instanța se pronunță, dacă a fost sesizată prin cererea de chemare în judecată, și asupra validității actelor juridice încheiate în baza actului administrativ nelegal, precum și asupra efectelor juridice produse de acestea. Acțiunea poate fi introdusă în termen de un an de la data emiterii actului.

● **JURISPRUDENȚĂ.** *V. Dec. ICCJ (SCAF) nr. 40/2022 [infra, art. 31 O.G. nr. 2/2001].*

(7) Persoana vătămată în drepturile sau în interesele sale legitime prin ordonanțe sau dispoziții din ordonanțe ale Guvernului neconstituționale se poate adresa instanței de contencios administrativ, în condițiile prezentei legi.

(8) Prefectul, Agenția Națională a Funcționarilor Publici și orice subiect de drept public pot introduce acțiuni în contencios administrativ, în condițiile prezentei legi și ale legilor speciale.

(9) La soluționarea cererilor în contencios administrativ, reprezentantul Ministerului Public poate participa, în orice fază a procesului, ori de câte ori apreciază că este necesar pentru apărarea ordinii de drept, a drepturilor și libertăților cetățenilor.

● **HP. Dec. ICCJ (DCD) nr. 12/2015:** *În condițiile L. administrației publice locale nr. 215/2001 [v. Codul administrativ] și ale L. nr. 554/2004, unitatea administrativ-teritorială, prin autoritatea sa executivă, respectiv primarul, nu are dreptul de a ataca în fața instanței de contencios administrativ hotărârile adoptate de autoritatea sa deliberativă, respectiv consiliul local sau, după caz, Consiliul General al Mun. Buc. (M. Of. nr. 773 din 16 octombrie 2015).*

● **DISPOZIȚII CONEXE.** *D.L. nr. 118/1990 priv. acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 mar. 1945,*

¹⁾ Alin. (3)-(9) ale art. 1 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 2 L. nr. 262/2007.

precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, rep. (M. Of. nr. 1208 din 10 decembrie 2020; cu modif. ult.): „**Art. 13.** (7) Agențiile jud. pentru plăți și inspecție socială, respectiv a mun. Buc. sunt obligate să se pronunțe asupra cererii de stabilire a calității de beneficiar și a indemnizației lunare prevăz. de prezentul D.L., în termen de max. 30 de zile de la data înregistrării cererii, printr-o dec. motivată. (8) Împotriva dec. persoana interesată poate face contestație la secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului, în termen de 30 de zile de la data comunicării hot., potrivit L. contenciosului administrativ nr. 554/2004 (...). **Art. 15.** (1) Agențiile jud. pentru plăți și inspecție socială, respectiv a mun. Buc., în baza sesizărilor primite sau din proprie inițiativă, vor verifica legalitatea drepturilor acordate beneficiarilor prezentului D.L. (2) În cazul în care se constată încălcări ale prev. legale, se emite dec. de revizuire. (3) Împotriva dec. de revizuire emise în condițiile alin. (1) și (2) persoana interesată poate introduce contestație, în condițiile L. nr. 554/2004”.

L. nr. 21/1991 a cetățeniei române, rep. (M. Of. nr. 576 din 13 august 2010; cu modif. ult.): „**Art. 19.** (4) Ordinul de respingere a cererii de acordare sau redobândire a cetățeniei române poate fi atacat, în termen de 15 zile de la data comunicării, la SCAF a Trib. Buc. Hotărârea tribunalului poate fi atacată cu recurs la SCAF a CA Buc. **Art. 31.** (6) Ordinul de respingere a cererii de renunțare la cetățenia română poate fi atacat, în termen de 15 zile de la data comunicării, la Trib. Buc. Hotărârea tribunalului poate fi atacată cu recurs la SCAF a CA Buc. **Art. 32.** (7) Ordinul poate fi atacat, în termen de 15 zile de la data comunicării, la SCAF a trib. de la domiciliul sau, după caz, reședința solicitantului. Dacă solicitantul nu are domiciliul sau reședința în România, ordinul poate fi atacat, în același termen, la SCAF a Trib. Buc. Hotărârea tribunalului este definitivă. **Art. 37.** Litigiile privind actele administrative, emise sau adoptate în aplicarea dispozițiilor prezentei legi, altele decât cele prevăzute de art. 19 alin. (4), art. 31 alin. (6) și art. 32 alin. (7), precum și litigiile privind refuzul nejustificat al emiterii acestor acte sunt de competența SCAF a tribunalului. Hotărârea pronunțată de tribunal poate fi atacată cu recurs la SCAF a CA”.

L. nr. 50/1991 priv. autoriz. executării lucrărilor de construcții, rep. (M. Of. nr. 933 din 13 octombrie 2004; cu modif. ult.): „**Art. 12.** (1) Autorizațiile de construire sau de desființare, emise cu încălcarea prevederilor legale, pot fi anulate de către instanțele de contencios administrativ, potrivit L., ca urmare a introducerii acțiunii de către prefect, în urma activității de control a Inspectoratului de Stat în Construcții – I.S.C.”.

L. nr. 61/1993 priv. alocația de stat pt. copii, rep. (M. Of. nr. 767 din 14 noiembrie 2012; cu modif. ult.): „**Art. 9.** Contestațiile formulate împotriva modului de stabilire și de plată a alocației de stat pentru copii se soluționează potrivit L. contenciosului administrativ nr. 554/2004 (...).”.

L. nr. 33/1994 priv. exproprierea pentru cauză de utilitate publică, rep. (M. Of. nr. 472 din 5 iulie 2011; cu modif. ult.): „**Art. 20.** (1) În cazul în care și noile propuneri vor fi respinse, expropriatorul, precum și proprietarii sau celelalte persoane titulare de drepturi reale asupra imobilului propus spre expropriere pot contesta hotărârea comisiei, constituită potrivit art. 15, la Curtea de apel în raza căreia se află situat imobilul, în termen de 15 zile de la comunicare, potrivit prev. L. contenciosului administrativ nr. 554/2004 (...). (2) Contestația este scutită de taxă și se soluționează de urgență și cu precădere”.

L. nr. 44/1994 priv. veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, rep. (M. Of. nr. 783 din 28 octombrie 2002; cu modif. ult.): „**Art. 20.** Contestațiile

privind modul de stabilire a calității de veteran de război și de văduvă de război se soluționează cf. L. contenciosului administrativ nr. 29/1990 [L. nr. 554/2004]”.

O.G. nr. 68/1994 priv. protejarea patrimoniului cultural național (M. Of. nr. 247 din 31 august 1994; cu modif. ult.): „**Art. 19.** (...) Proprietarii sau titularii de alte drepturi reale asupra monumentelor istorice sau bunurilor culturale mobile clasate pot contesta aceste măsuri în termen de 30 de zile de la primirea notificării din partea Direcției monumentelor istorice, respectiv a Direcției muzeelor și colecțiilor. Contestațiile se soluționează în termen de 5 zile. Persoanele nemulțumite de soluția dată în rezolvarea contestației se pot adresa instanțelor judecătorești competente, potrivit L. contenciosului administrativ nr. 29/1990 [L. nr. 554/2004]”.

L. nr. 36/1995 a notarilor publici și a activității notariale, rep. (M. Of. nr. 237 din 19 martie 2018; cu modif. ult.): „**Art. 76.** (5) Hotărârea Consiliului de disciplină poate fi atacată cu contestație la Consiliul Uniunii în termen de 15 zile de la comunicare. Împotriva hotărârii Consiliului Uniunii se poate formula contestație la SCAF a CA Buc., în termen de 15 zile de la comunicare”.

L. nr. 80/1995 priv. statutul cadrelor militare (M. Of. nr. 155 din 20 iulie 1995; cu modif. ult.): „**Art. 35¹¹.** (1) Cadrele militare au dreptul să conteste aplicarea sancțiunilor prevăz. la art. 35 alin. (1) lit. a)-d) [a) avertisment; b) mustrare scrisă; c) diminuarea soldei de funcție cu un procent de până la 10% pe o perioadă de maximum 3 luni; d) diminuarea soldei de comandă cu un procent de 5-10% pe o perioadă de max. 3 luni] în termen de 5 zile lucrătoare de la comunicarea deciziei de sancționare, prin raport adresat în scris comandantului/șefului ierarhic superior celui care a emis decizia. (2) Comandantul/Șeful ierarhic prevăz. la alin. (1) se pronunță prin decizie motivată (...). (3) Decizia prevăz. la alin. (2) este definitivă, se comunică cadrelor militare contestate în termen de 5 zile de la data pronunțării și poate fi atacată la instanța de contencios administrativ competentă, potrivit L. **Art. 35¹².** Cadrele militare au dreptul să conteste aplicarea sancțiunilor prevăz. la art. 35 alin. 1 lit. e)-g) [e) amânarea înaintării în gradul următor pe timp de un an sau 2 ani; f) retrogradarea în funcție până la cel mult nivelul gradului deținut; g) trecerea în rezervă] în termen de 30 de zile de la comunicarea deciziei de sancționare, la instanța de contencios administrativ competentă, potrivit legii. **Art. 35¹⁴.** Actul administrativ prin care se aplică sancțiunea pentru abaterile disciplinare săvârșite pe timpul stării de urgență, de asediu, de mobilizare și pe timp de război produce efecte de la data comunicării acestuia și poate fi contestat direct la instanța de contencios administrativ, potrivit legii”.

L. concurenței nr. 21/1996, rep. (M. Of. nr. 153 din 29 februarie 2016; cu modif. ult.): „**Art. 27.** (2) Reglementările Consiliului Concurenței pot fi atacate în contencios administrativ la CA Buc., în condițiile L. contenciosului administrativ nr. 554/2004 (...).”

L. apelor nr. 107/1996 (M. Of. nr. 244 din 8 octombrie 1996; cu modif. ult.): „**Art. 60.** Avizele și autorizațiile de gospodărire a apelor, precum și refuzul de emitere a acestora pot fi contestate potrivit L. contenciosului administrativ nr. 554/2004 (...).”

L. nr. 111/1996 priv. desfășurarea în siguranță, reglem., autoriz. și controlul activităților nucleare, rep. (M. Of. nr. 552 din 27 iunie 2006; cu modif. ult.): „**Art. 54.** Orice persoană fizică sau juridică care a suferit un prejudiciu ca urmare a abuzurilor săvârșite de CNCAN sau de alt organism prevăz. de prezenta L. poate face plângere, în termen de 30 de zile, la instanța de contencios administrativ”.

L. nr. 119/1996 priv. actele de stare civilă, rep. (M. Of. nr. 339 din 18 mai 2012; cu modif. ult.): „**Art. 41¹⁵.** (2) Dispoziția de respingere a cererii de schimbare a numelui poate fi contestată în condițiile L. nr. 554/2004 (...). **Art. 41¹⁸.** În cazul admiterii unei cereri de

schimbare a numelui pe cale administrativă, persoana căreia i-a fost vătămat un drept sau un interes legitim recunoscut de lege poate solicita, pe cale judecătorească, în condițiile L. nr. 554/2004 (...), anularea dispoziției de schimbare a numelui. Acțiunea în justiție poate fi introdusă în termen de 6 luni de la data la care a luat cunoștință de schimbarea numelui și numai dacă persoana care o depune face dovada că, din motive obiective, neimputabile ei, nu a putut formula opoziția [la cererea de schimbare a numelui] (...)].

L. nr. 35/1997 priv. organiz. și funcț. instituției Avocatul Poporului, rep. (M. Of. nr. 181 din 27 februarie 2018): „**Art. 15.** (1) Avocatul Poporului are următoarele atribuții: m) poate sesiza instanța de contencios administrativ, în condițiile legii contenciosului administrativ”.

O.G. nr. 2/2000 priv. organiz. activității de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară (M. Of. nr. 26 din 25 ianuarie 2000; cu modif. ult.): „**Art. 35.** (5) Hotărârea ministrului justiției [ref. plângerea împotriva sancțiunii disciplinare aplicate expertului] poate fi atacată la instanța de contencios administrativ competentă, potrivit L. (6) Hotărârea instanței este definitivă”.

O.G. nr. 26/2000 cu priv. la asociații și fundații (M. Of. nr. 39 din 31 ianuarie 2000; cu modif. ult.): „**Art. 44.** Litigiile referitoare la recunoașterea utilității publice a asociațiilor și fundațiilor se soluționează potrivit L. contenciosului administrativ nr. 554/2004”.

O.U.G. nr. 94/2000 priv. retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, rep. (M. Of. nr. 797 din 1 septembrie 2005; cu modif. ult.): „**Art. 3.** (7) Deciziile Comisiei speciale de retrocedare vor putea fi atacate cu contestație la instanța de contencios administrativ în a cărei rază teritorială este situat imobilul solicitat, în termen de 30 de zile de la comunicarea acestora. Hotărârea pronunțată de instanța de contencios administrativ este supusă căilor de atac potrivit L. contenciosului administrativ nr. 554/2004”.

O.G. nr. 66/2000 priv. organiz. și exercit. profesiei de consilier în proprietate industrială, rep. (M. Of. nr. 1019 din 21 decembrie 2006): „**Art. 34.** (1) Împotriva hotărârii comisiei de disciplină a Camerei prin care s-a aplicat o sancțiune prevăz. la art. 31 lit. c) și d) se poate formula contestație la instanța judecătorească competentă, în termen de 30 de zile de la data comunicării hotărârii. (2) Competența de judecată aparține instanței de contencios administrativ. Procedura prealabilă nu este obligatorie”.

L. nr. 182/2000 priv. protejarea patrimoniului cultural național mobil, rep. (M. Of. nr. 259 din 9 aprilie 2014; cu modif. ult.): „**Art. 21.** (1) Ordinul de clasare, de declasare sau de trecere dintr-o categorie în alta a patrimoniului cultural național a unui bun cultural mobil poate fi contestat de proprietarul sau de titularul dreptului de administrare la Ministerul Culturii, în termen de 30 de zile de la comunicare. (2) Ministerul Culturii este obligat să soluționeze contestația în termen de 30 de zile de la înregistrarea acesteia. (3) În cazul în care proprietarul sau titularul dreptului de administrare este nemulțumit de răspunsul la contestația adresată Ministerului Culturii, el se poate adresa, în condițiile L. contenciosului administrativ nr. 554/2004 (...), instanțelor judecătorești competente”.

L. nr. 184/2001 priv. organiz. și exercit. profesiei de arhitect, rep. (M. Of. nr. 470 din 26 iunie 2014; cu modif. ult.): „**Art. 39.** (6) Împotriva hotărârii Comisiei naționale de disciplină, prin care s-a aplicat o sancțiune disciplinară prevăz. la alin. (2), se poate formula contestație la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în termen de 30 de zile de la data comunicării hotărârii”.

L. nr. 411/2004 priv. fondurile de pensii administrate privat, rep. (M. Of. nr. 482 din 18 iulie 2007; cu modif. ult.): „**Art. 16.** (3) Administratorul poate ataca decizia de retragere a autorizației de administrare a fondului de pensii la instanța judecătorească competentă, în cf.

cu prev. L. contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modif. ult. **Art. 22.** (1) Decizia de respingere a cererii de autorizare a fondului de pensii sau de retragere a autorizației, după caz, poate fi atacată la instanța de contencios administrativ competentă, potrivit legii. **Art. 83.** Decizia de respingere a autorizării de constituire, de administrare sau de retragere a autorizației de administrare poate fi atacată la instanța de contencios administrativ competentă să soluționeze asemenea cauze, potrivit prev. art. 22. **Art. 103.** (1) Măsura de instituire a administrării speciale sau de desemnare a administratorului special poate fi contestată la instanța de contencios administrativ competentă, potrivit legii. **Art. 132.** Decizia de respingere a cererii de avizare sau retragerea avizului [depozitarului] poate fi atacată la instanța de contencios administrativ competentă să soluționeze asemenea cauze, potrivit prev. art. 22”.

L. nr. 247/2005 priv. reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente (M. Of. nr. 653 din 22 iulie 2005; cu modif. ult.): „**T. VII. Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv. Art. 20.** (1) Competența de soluționare a acțiunii în contencios administrativ având ca obiect contestarea deciziei adoptate de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor sau, după caz, refuzul acesteia de a emite decizia revine SCAF a trib. în a cărui rază teritorială domiciliază reclamantul. Dacă reclamantul domiciliază în străinătate, cererea se adresează instanței reședinței sale din țară sau, după caz, instanței domiciliului reprezentantului acestuia din România, iar dacă nu are nici reședință în România și nici reprezentant cu domiciliul în România, cererea se adresează SCAF a Trib. Buc. (...)”.

O.U.G. nr. 195/2005 priv. protecția mediului (M. Of. nr. 1196 din 30 decembrie 2005; cu modif. ult.): „**Art. 18.** Litigiile generate de emiterea, revizuirea, suspendarea sau anularea actelor de reglem. se soluționează de instanțele de contencios administrativ competente”.

L. nr. 95/2006 priv. reforma în domeniul sănătății, rep. (M. Of. nr. 652 din 28 august 2015; cu modif. ult.): „**Art. 396.** (2) Deciziile autorităților competente române în aceste cazuri [priv. exercitarea profesiei de medic pe teritoriul României de către medicii cetățeni ai unui stat membru al UE, ai unui stat aparținând SEE sau al Confederației Elvețiene] pot fi atacate la instanța de contencios administrativ. **Art. 410².** Deciziile Colegiului Medicilor din România cu privire la verificarea cunoștințelor lingvistice pot fi atacate de medicii în cauză la instanța de contencios administrativ. **Art. 411⁸.** (1) Medicii prevăz. la art. 411⁷ [medicii pentru care Colegiul Medicilor din România transmite alerte celorlalte state membre] au posibilitatea de a contesta decizia privind aplicarea mecanismului de alertă la instanța de contencios administrativ competentă, potrivit L. sau pot solicita Colegiului Medicilor din România rectificarea unei astfel de decizii. **Art. 459.** Împotriva deciziei de sancționare a Comisiei superioare de disciplină, în termen de 15 zile de la comunicare, medicul sancționat poate formula o acțiune în anulare la secția de contencios administrativ a trib. în a cărui rază își desfășoară activitatea. **Art. 494.** (2) Deciziile autorităților competente române în aceste cazuri [priv. exercitarea profesiei de medic stomatolog în România de către medicii stomatologi cetățeni ai unui stat membru al UE, ai unui stat aparținând SEE sau ai Confederației Elvețiene] pot fi atacate la instanța de contencios administrativ. **Art. 508².** Deciziile Colegiului Medicilor Stomatologi din România cu privire la verificarea cunoștințelor lingvistice pot fi atacate de medicii stomatologi titulari la instanța de contencios administrativ. **Art. 509⁸.** (1) Medicii stomatologi prevăz. la art. 509⁷ [medicii stomatologi pentru care Colegiul Medicilor Stomatologi din România transmite alerte celorlalte state membre] posibilitatea de a contesta decizia privind aplicarea mecanismului de alertă la instanța de contencios administrativ competentă, potrivit legii sau

pot solicita Colegiul Medicilor Stomatologi din România rectificarea unei astfel de decizii. **Art. 581.** (2) Deciziile autorităților competente române în aceste cazuri [priv. exercitarea profesiei de farmacist pe teritoriul României de către farmaciștii cetățeni ai unui stat membru al UE, ai unui stat aparținând SEE sau ai Confederației Elvețiene] pot fi atacate la instanța de contencios administrativ. **Art. 585¹.** (5) Deciziile Colegiului Farmaciștilor din România cu privire la verificarea cunoștințelor lingvistice pot fi atacate la instanța de contencios administrativ. **Art. 585⁵.** (1) Farmaciștii prevăz. la art. 585⁴ alin. (2) [farmaciștii în cazul cărora se trimit alerte celorlalte state membre] au posibilitatea de a contesta decizia Colegiului Farmaciștilor din România la instanța de contencios administrativ competentă, potrivit L., sau pot solicita rectificarea unor astfel de decizii. **Art. 632.** Decizia pronunțată de Comisia superioară de disciplină, precum și cea pronunțată de Consiliul național pot fi contestate la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărei circumscripție își desfășoară activitatea farmacistul sancționat, în termen de 30 de zile de la comunicare. **Art. 913.** (1) În situația în care casele de asigurări de sănătate nu aprobă cererile asiguraților privind rambursarea contravalorii asistenței medicale transfrontaliere, acestea sunt obligate să le comunice acest lucru, în scris, indicând temeiul legal, în termenul prevăz. în NM aprob. prin H.G. (2) Asigurații pot face contestație pentru situația prevăz. la alin. (1) sau împotriva nivelului contravalorii asistenței medicale transfrontaliere rambursate, la casa de asigurări de sănătate la care este luată în evidență persoana asigurată în condițiile L. contenciosului administrativ nr. 554/2004 (...). (3) Ulterior comunicării răspunsului la contestație sau la expirarea termenului de răspuns, asiguratul se poate adresa instanței de contencios administrativ potrivit prev. L. nr. 554/2004 (...). **Art. 915.** (1) În situația în care casele de asigurări de sănătate nu aprobă cererile asiguraților privind autorizarea prealabilă pentru rambursarea contravalorii asistenței medicale transfrontaliere, acestea sunt obligate să le comunice acest lucru, în scris, indicând temeiul legal, în termenul prevăz. în NM aprob. prin H.G. (2) Asigurații pot face contestație pentru situația prevăz. la alin. (1) la casa de asigurări de sănătate la care este luată în evidență persoana asigurată în termen de 15 zile de la data luării la cunoștință, urmând a primi un răspuns în termen de 15 zile de la data înregistrării contestației. (3) Ulterior comunicării răspunsului la contestație sau la expirarea termenului de răspuns prevăz. la alin. (2), asiguratul se poate adresa instanței de contencios administrativ potrivit prev. L. nr. 554/2004 (...).

L. serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006, rep. (M. Of. nr. 658 din 8 septembrie 2014; cu modif. ult.): „**Art. 8.** Hotărârile adoptate de către autoritățile deliberative ale administrației publice locale sau, după caz, ale asociațiilor de dezvoltare intercomunitară în exercitarea atribuțiilor prevăz. la art. 6 alin. (1) și (3) pot fi atacate la instanțele de contencios administrativ de către persoanele fizice sau juridice interesate, în condițiile L. contenciosului administrativ nr. 554/2004 (...). **Art. 28¹¹.** Litigiile cu privire la stabilirea, ajustarea sau modificarea tarifelor intervenite între autoritățile administrației publice locale și operatori sau între asociațiile de dezvoltare intercomunitară și operatori, după caz, se soluționează de instanțele de contencios administrativ, în condițiile L. contenciosului administrativ nr. 554/2004 (...).”

L. nr. 192/2006 priv. medierea și organiz. profesiei de mediator (M. Of. nr. 441 din 22 mai 2006; cu modif. ult.): „**Art. 41.** (1) Hotărârea Consiliului de mediere de aplicare a sancțiunilor prevăz. la art. 39 alin. (1) [a) observație scrisă; b) amendă de la 50 lei (RON) la 500 lei (RON); c) suspendarea din calitatea de mediator pe o durată de la o lună la 6 luni; d) încetarea calității de mediator] poate fi atacată la instanța de contencios administrativ competentă”.

L. nr. 448/2006 priv. protecția și promov. drepturilor persoanelor cu handicap, rep. (M. Of. nr. 1 din 3 ianuarie 2008; cu modif. ult.): „**Art. 87.** (5) Certificatele emise potrivit prev. alin. (4) [de către comisiile de evaluare ref. atestarea încadrării sau respingerii încadrării în grad și tip de handicap] pot fi contestate de titularii acestora, în termen de 30 de zile calendaristice de la comunicare, la instanța de contencios administrativ competentă, potrivit L. contenciosului administrativ nr. 554/2004 (...), cererile adresate instanței fiind scutite de taxa judiciară de timbru. **Art. 90².** (4) Deciziile emise de Comisia superioară pot fi atacate la SCAF a trib., potrivit L. contenciosului administrativ nr. 554/2004 (...), cererile adresate instanței fiind scutite de taxa judiciară de timbru”.

L. energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012 (M. Of. nr. 485 din 16 iulie 2012; cu modif. ult.): „**Art. 9. Regimul autorizării.** (5) Refuzul acordării unei autorizații sau licențe, lipsa de răspuns înăuntrul termenului și orice altă soluție a autorității competente, considerate de solicitant ilegale și prejudiciabile, pot fi atacate la CAB, Secția de contencios administrativ, în condițiile legii. **Art. 106. Retragerea concesiunii.** (2) Dec. de retragere a concesiunii emisă de concedent poate fi contestată, în termen de 60 de zile de la comunicare, la instanța de contencios administrativ competentă. (...) **Art. 120. Refuz de acordare a unei autorizații sau licențe.** (2) Motivele pentru care se refuză acordarea unei autorizații/licențe trebuie să fie obiective și nediscriminatorii, refuzul se dispune și se motivează prin dec. a președintelui ANRE, solicitantul putând ataca dec. la instanța judecătorească de contencios administrativ, în condițiile legii. **Art. 153. Soluționarea divergențelor de acces la sistem.** (1) Pentru soluționarea pe cale administrativ-jurisdicțională a divergențelor de acces la sistem se constituie în cadrul ANRE o comisie de specialitate. (3) Comisia prevăz. la alin. (1) adoptă o hot. în termen de 60 de zile de la primirea reclamației. (4) Hot. comisiei prevăz. la alin. (3) are caracter definitiv, este obligatorie pentru părți și poate fi atacată în condițiile L. contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modif. și compl. ult.”.

NCPF (Noul Cod de procedură fiscală): „T. VIII. Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale. Art. 281. Comunicarea dec. și calea de atac. (2) Dec. emise în soluționarea contestațiilor împreună cu actele administrative fiscale la care se referă pot fi atacate de către contestator sau de către persoanele introduse în procedura de soluționare a contestației, la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în condițiile legii. (3) În situația atacării la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) a dec. prin care s-a dispus desființarea, încheierea noului act administrativ fiscal ca urmare a soluției de desființare emise în procedura de soluționare a contestației se face în termen de 60 de zile în cazul contribuabililor mari și mijlocii și în termen de 30 zile în cazul celorlalți contribuabili, de la data aducerii la cunoștință organului fiscal a dec. de desființare. (3¹) În situația atacării la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) a dec. prin care s-a dispus desființarea, încheierea noului act administrativ fiscal ca urmare a refacerii verificării situației fiscale personale se realizează în termenul prevăz. la art. 279 alin. (4)¹ [ce nu poate fi mai mare de 240 de zile, calculat de la data comunicării dec. de desființare]. (4) În situația în care instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) admite, în totalitate sau în parte, acțiunea prevăz. la alin. (3) sau (3¹), organul fiscal emitent anulează în mod corespunzător noul act administrativ fiscal, precum și, după caz, actele administrative subsecvente, iar contestatorul este pus în situația anterioară emiterii dec. de desființare. (5) În situația nesoluționării contestației în termen de 6 luni de la data

depunerii contestației, contestatorul se poate adresa, pentru anularea actului, instanței de contencios administrativ competente potrivit L. nr. 554/2004 (...). La calculul termenului de 6 luni nu se iau în considerare per. prevăz. la art. 77 alin. (2) [În situațiile în care, pentru soluționarea cererii, este necesară administrarea de probe suplimentare relevante pentru luarea deciziei, acest termen se prelungește cu perioada cuprinsă între data solicitării probei și data obținerii acesteia, dar nu mai mult de: a) 2 luni, în cazul în care sunt solicitate probe suplimentare de la contribuabilul/plătitorul solicitant; b) 3 luni, în cazul în care sunt solicitate probe suplimentare de la autorități sau instituții publice ori de la terțe persoane din România; c) 6 luni, în cazul în care sunt solicitate probe suplimentare de la autorități fiscale din alte state, potrivit L.] și nici cele în care procedura de soluționare a contestației este suspendată potrivit art. 277 [Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă. (1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin dec. motivată, soluționarea cauzei atunci când: a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu priv. la existența indicilor săvârșirii unei infracțiuni în legătură cu mijloacele de probă priv. stabilirea bazei de impozitare și a cărei constatare ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă; b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența ori inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți]. (6) Procedura de soluționare a contestației încetează la data la care structurile specializate de soluționare a contestației i s-a adus la cunoștință despre acțiunea în contencios administrativ formulată de contribuabil/plătitor. (7) În situația atacării la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) a dec. prin care s-a respins contestația de către organul fiscal fără ca acesta să intre în cercetarea fondului raportului juridic fiscal, dacă instanța constată că soluția adoptată de către organul fiscal este nelegală și/sau netemeinică, se va pronunța și asupra fondului raportului juridic fiscal” [V. **RL. Dec. ICCJ (RL) nr. 7/2018** (infra, art. 10 LCA)]. V. și **Instrucțiuni pt. aplic. T. VIII NCPF (OMF nr. 1021/2022** – M. Of. nr. 482 din 13 mai 2022).

L. nr. 101/2016 priv. remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pt. organiz. și funcț. Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor (M. Of. nr. 393 din 23 mai 2016; cu modif. ult.): „**Art. 32.** (1) Instanța competentă să soluționeze plângerea formulată împotriva deciziei pronunțate de Consiliu este CA, SCAF, în a cărei rază teritorială se află sediul autorității contractante. Plângerile se soluționează de complete specializate în achiziții publice. (2) Instanța competentă să soluționeze plângerea formulată împotriva deciziei pronunțate de Consiliu privind procedurile de atribuire de servicii și/sau lucrări aferente infrastructurii de transport de interes național, astfel cum este definită de legislația în vigoare, este CAB, SCAF. **Art. 49.** (2) Competența de soluționare a contestațiilor priv. procedurile de atribuire prevăz. la art. 68 L. nr. 98/2016, (...) de art. 82 L. nr. 99/2016 sau de art. 50 L. nr. 100/2016 aparține trib. în a cărui arie de competență teritorială se află sediul autorității contractante, SCAF, prin complete specializate în achiziții publice. Contestația este soluționată de urgență și cu precădere, într-un termen ce nu va depăși 45 de zile de la data sesizării legale a instanței. **Art. 51.** (3) Hot. poate fi atacată cu recurs, în termen de 10 zile de la comunicare. Recursul se judecă de secția de contencios administrativ și fiscal a curții de apel, în complet specializat în achiziții publice. **Art. 53.** (1) Procesele și cererile privind acordarea despăgubirilor pentru repararea prejudiciilor cauzate în cadrul procedurii de atribuire, precum și cele privind executarea, anularea, nulitatea, rezoluțiunea, rezilierea sau denunțarea unilaterală a contractelor se soluționează în primă instanță, de urgență și cu precădere, de către secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului în circumscripția căruia se

afllă sediul autorității contractante sau în circumscripția căruia are sediul social/domiciliul reclamantul, prin completuri specializate în achiziții publice, în termen de 45 de zile. (1³) Documentele constatatoare emise de către autoritatea/entitatea contractantă care conțin informații referitoare la îndeplinirea sau, după caz, neîndeplinirea obligațiilor contractuale de către contractant și, dacă este cazul, la eventualele prejudicii pot fi contestate la SCAF a trib., în termen de 30 de zile de la data comunicării acestora contractantului, în cf. cu prev. secț. a 2-a – Soluționarea litigiilor în instanța de judecată. (7) Pentru soluționarea litigiilor prevăz. la alin. (1) nu este necesară parcurgerea unei proceduri prealabile. **Art. 55.** (3) Hot. pronunțată în cazul litigiilor prevăz. la art. 53 alin. (1) poate fi atacată cu recurs, în termen de 10 zile de la comunicare, la secția contencios administrativ și fiscal a curții de apel, care judecă în complet specializat în achiziții publice. Recursul este soluționat de urgență și cu precădere, într-un termen ce nu va depăși 30 de zile de la data sesizării legale a instanței. **Art. 61.** (1) Litigiile la care se face ref. la art. 58 alin. (1) [Orice persoană interesată poate solicita instanței de judecată constatarea nulității absolute a contractului/actului adițional la acesta încheiat cu încălcarea condițiilor cerute, după caz, de legislația privind achizițiile publice, legislația privind achizițiile sectoriale sau legislația privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii pentru încheierea sa valabilă, precum și repunerea părților în situația anterioară] se soluționează de urgență și cu precădere de către secția contencios administrativ și fiscal a trib. în circumscripția căruia se află sediul reclamantului sau pârâtului. (2) Sentința trib. poate fi atacată numai cu recurs, în termen de 10 zile de la data comunicării, la secția contencios administrativ și fiscal a curții de apel, care judecă în complet specializat în achiziții publice. Recursul este soluționat de urgență și cu precădere, într-un termen care nu va depăși 30 de zile de la data sesizării legale a instanței. **Art. 68.** Disp. prezentei L. se completează cu prev. L. contenciosului administrativ nr. 554/2004 (...), în măsura în care prev. (...) [acesteia] din urmă nu sunt contrare”.

Codul administrativ (O.U.G. nr. 57/2019 – M. Of. nr. 555 din 5 iulie 2019; cu modif. ult.):

„**Art. 91. Organizarea și funcționarea asociațiilor de dezvoltare intercomunitară.** (4) (...) Hotărârile adunării generale sunt asimilate actelor administrative și intră sub incidența prev. legii contenciosului administrativ. **Art. 143. Situațiile de dizolvare a consiliului local.** (1) Consiliul local se dizolvă de drept sau prin referendum local. Consiliul local se dizolvă de drept: a) în cazul în care acesta nu se întrunește cel puțin într-o ședință ordinară sau extraordinară, pe durata a patru luni calendaristice consecutive, deși a fost convocat conform prevederilor legale; b) în cazul în care nu a adoptat nicio hotărâre în 3 ședințe ordinare sau extraordinare ținute pe durata a patru luni calendaristice consecutive; c) în cazul în care numărul consilierilor locali în funcție este mai mic decât jumătatea numărului membrilor consiliului local și nu a putut fi completat cu supleanți în condițiile art. 122. (2) Primarul, viceprimarul, secretarul general al unității/subdiviziunii administrativ-teritoriale, prefectul sau orice altă persoană interesată sesizează instanța de contencios administrativ cu privire la cazurile prevăz. la alin. (1). Instanța analizează situația de fapt și se pronunță cu privire la dizolvarea consiliului local. Hotărârea instanței este definitivă și se comunică prefectului. **Art. 160. Încetarea de drept a mandatului primarului.** (9) Ordinul prefectului [prin care constată încetarea înainte de termen a mandatului primarului] poate fi atacat de primar la instanța de contencios administrativ în termen de 10 zile de la comunicare. (10) Instanța de contencios administrativ este obligată să se pronunțe în termen de 30 de zile, nefiind aplicabilă procedura de regularizare a cererii. În acest caz, procedura prealabilă nu se mai efectuează, iar hotărârea primei instanțe este